

[Mølgaard]

re ord. Socialdemokratiet og i nogen grad såmænd det radikale venstre, venstre og de konservative er jo villige til at gøre det af egen drift i dag, idet de samstemmende med fuld ret erklærer, at 1962-forudsætningerne er afgørende ændret, sådan at der må ske justering i koncessionsvilkårene. Ja, mon ikke! Også koncessionshaver erkender jo dette. Kun fremskridtspartiet opfordrer koncessionshaver til ikke at gå så vidt med hensyn til forhandlingsvilje, fordi de gerne vil befæste statens troværdighed i forretningsanliggender. Jeg troede i øvrigt, at det parti var modstander af, at staten skulle udøve forretningsvirksomhed, men sådan er der jo så meget, der ikke rigtig hænger sammen i fremskridtspartiets politik. Nok om dem.

Vi vil i retsforbundet glæde os over venstres, de konservatives, det radikale venstres og socialdemokratiets omvendelse fremfor at skose dem for fortiden. Alligevel er det ikke irrelevant at bore lidt i den også, fordi den dårlige smag i munden, som de måske føler over den dårlige fortid, vel reelt er baggrunden for, at udspillet fra socialdemokratiets side, klareret af de borgerlige partier, har været så dårligt. Det er jo en underlig og egentlig, hvis man ikke tænker på denne baggrund, uforståelig facon, man har angrebet sagen på fra regeringens side og fra socialdemokratiets side. Rent forhandlingsteknisk har man anvendt en dilettantisk fremgangsmåde, sådan at man må finde en baggrund deri og kun kan finde den i denne dårlige samvittighed bagudrettet.

Man indledte med et alt for lidt håndfast forhandlingsudspil fra regeringens side, og så fortsatte man med forhandlinger på dette halvsloje grundlag og det endda på det umulige forhandlingsgrundlag, at man ikke havde sikret sig parlamentarisk rygdækning i form af et forhandlingsmandat fra et flertal her i folketinget. Ja men det skriger jo til himlen af mangel på professionalisme. Det var simpelt hen for dårligt, og det kunne da kun tjene som grundlag for, at de, man forhandlede med, måtte fatte mistanke om, at der nok ikke var rygdækning for regeringen. Hvis ikke denne situation forudseligt måtte udløse et forhandlingssammenbrud, så ved jeg ikke, hvad der skulle gøre det. Situationen i midten af december, hvor forhandlingerne var brudt sammen, var i virkeligheden forudseligt allerede fra forhandlingernes start

med det manglende grundlag for regeringen, og det var vel at mærke ikke en situation, hvor regeringen ikke havde mulighed for at erhverve sig et ordentligt forhandlingsmandat fra et flertal i folketinget efter al sandsynlighed, men man forsømte at indhente dette grundlag. Det var uansvarligt, ja, mere end det, men det er vel den mest dækkende betegnelse, der tillades i henhold til forretningsordenen, uansvarligt fra regeringens side.

Men vel, også her vil jeg erklære glæde over hver en synder, der har omvendt sig. Vi er i retsforbundet glade for, at regeringen nu synes at ville afklare sit mandat, og vi synes, at regeringen skal anvende den fornødne tid hertil, inden man kaster sig ud i voldsomt intensive yderligere forhandlinger med koncessionshaveren. Det sker til en vis grad med denne afklaring ved forhandlingen her i dag, og det sker videre under de forestående forhandlinger mellem partierne og regeringen om lovkomplekset.

Der er efter retsforbundets opfattelse et klart flertal for endnu strammere krav end dem, regeringen har spillet ud med, hvis socialdemokratiets valgudtalelser, socialdemokratiets principprogram og socialdemokratiets arbejdsprogram er andet end akademiske tidsskrifter uden nogen som helst betydning i forhold til praktisk politik. Hvis regeringen foretager sonderinger i socialdemokratiet, kunne det jo tænkes, at man kunne bevæge dette store parti på lerbædder til at opfylde dets programmer, og i så fald er der klart flertal for videregående foranstaltninger end dem, der her er lagt op til.

Der er en klar forpligtelse for regeringen til at respektere det flertal, der måtte vise sig under disse forhandlinger. Når der så er tilvejebragt en klar dokumentation af, hvad det er, der er flertal for her i folketinget, er der grund til at genoptage forhandlinger med koncessionshaver, som så – vidende, at der er et flertal i folketinget for foranstaltninger af den og den art – ganske givet vil se sin fordel i medindflydelse på finpudsningen af detaljer vedrørende udspillet.

Jeg vil godt sige, at fra retsforbundets side er vi positivt stemt over for helheden i grad af indgreb, som regeringen spiller op med; vi vil bare gerne stramme yderligere op, så der bliver endnu stærkere håndhævelse af samfundets interesser, og så vil vi gerne fjerne